

สภาวะจิตป่วยกับความสุกที่หายไป

lost my self

นายสิทธิธา รัตนพิกุลชัย

ศิลปนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา ประติมากรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2562-2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
ประติมากรรม

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

กิตติ แสงแก้ว
.....

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติ แสงแก้ว)

[Signature]
.....

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์)

[Signature]
.....

กรรมการ

(อาจารย์มงคล เกิดวัน)

[Signature]
.....

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรัชย์ ดอนประศรี)

[Signature]
.....

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัชวาล อ่ำสมคิด)

[Signature]
.....

กรรมการ

(อาจารย์ถุช งามสม)

[Signature]
.....

กรรมการ

(อาจารย์อัคราส พรขจรกิจกุล)

[Signature]
.....

กรรมการและเลขานุการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนดล ศิริจิเจริญ)

[Signature]
.....

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัชวาล อ่ำสมคิด)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปะนิพนธ์   สภาวะจิตป่วยกับความสูญที่หายไป
Lost my self
ชื่อ   นายสิทธิธา รัตนพิกุลชัย
รหัสนักศึกษา   59020535
สาขาวิชา   ประติมากรรม
คณะ   สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา   2562-2563
อาจารย์ที่ปรึกษา   ผศ.ชัชวาล อ่ำสมคิด

บทคัดย่อ

ข้าพเจ้ามีแนวความคิดจากที่ข้าพเจ้าเคยเห็นคนเป็นโรคดังกล่าวคือโรคซึมเศร้า ไบโพล่า วิตกกังวล โดยพบเห็นจากคนใกล้ตัว ซึ่งเป็น แนวคิดเกิดจากข้าพเจ้าเคยเห็นคนเป็นโรคดังกล่าว โรคจิตเภท ซึมเศร้า ไบโพล่า วิตกกังวลโดยพบเห็นจากคนใกล้ตัว เพื่อนๆและแม่ของข้าพเจ้าเอง ซึ่งเป็นอิทธิพลที่ได้รับทำให้เกิดผลงานชิ้นต่างๆในศิลปะนิพนธ์เล่มนี้ของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าเกิดความสงสัยในเรื่องที่นำเสนอเกี่ยวกับปัญหาที่ว่า ทำไมจึงมีผู้ป่วยเพิ่มขึ้นมีการฆ่าตัวตายเพิ่มขึ้น จึงศึกษาค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ตามข่าวสาร สื่อต่างๆและฟังการบรรยาย อ่านบทความของผู้ที่มีความรู้เชิงลึกหลังจากที่ได้วิเคราะห์ข้อมูลที่สืบค้น สนทนากับผู้ที่มีประสบการณ์ ข้าพเจ้าได้เสนอมุมมองทัศนะของข้าพเจ้าลงไปในการทำงานศิลปะของข้าพเจ้าเพื่อหวังว่าจะเป็นประโยชน์ต่อคนที่สนใจในเรื่องของปัญหาสังคมที่ได้เสนออยู่ในศิลปะนิพนธ์เล่มนี้ให้เกิดการคิดสร้างสรรค์ เสนอมุมมองที่แปลกใหม่ วิธีแก้ไข และป้องกัน ไม่ว่าจะเป็นการสร้างงานศิลปะหรือทำการวิจัยอะไรก็ตามเพื่อให้เกินผลดีต่อสังคมต่อเพื่อนมนุษย์ที่สูญเสียสุขภาพ เพราะข้าพเจ้ามองว่าการที่เกิดการอัตวิบากกรรมหรือการฆ่าตัวตายเป็นการสูญเสียทรัพยากรที่มีค่าอย่างยิ่งที่ควรรักษาเอาไว้มากกว่าสิ่งที่สมมุติต่าง ๆ ที่มีค่าตามที่เราจินตนาการขึ้นมาในระบบสังคม ความเชื่อ ความเจริญก้าวหน้าของยุคสมัย จนมองไม่เห็นคุณค่าของความเป็นคน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สภาวะจิตป่วยกับความทุกข์ที่หายไป

lost my self

ศิลปนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา ประติมากรรม

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2562-2563

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณบิดา มารดาที่ให้การสนับสนุนในการเรียนศิลปะตั้งแต่ก่อนเข้าศึกษาที่คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์สาขา จิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ จนกระทั่งได้เข้ารับการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาจิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ ซึ่งได้เข้ารับการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาจิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ ซึ่งได้เข้ารับการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาจิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ อีกทั้งคอยให้กำลังใจ และคำแนะนำแก่ข้าพเจ้าอยู่เสมอ

ขอขอบพระคุณผศ. ชัชวาล อ่ำสมคิด เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาในการทำศิลปนิพนธ์ในครั้งนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี อาจารย์เป็นตัวอย่างที่ดีในการทำงานของข้าพเจ้า คอยเคี่ยวเข็ญจนได้เกิดเป็นผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ขึ้นมา

ขอขอบพระคุณคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์สาขา จิตรกรรม ประติมากรรม ภาพพิมพ์ซึ่งเปรียบเสมือนบ้านหลังที่สอง อันประกอบด้วยอาจารย์ทุกท่านในคณะที่มอบความรู้ คำแนะนำและความใส่ใจในเรื่องต่าง ๆ แก่ข้าพเจ้า

ขอขอบพระคุณอาจารย์ประจำภาควิชาประติมากรรมทุกท่าน ที่ให้คำแนะนำต่าง ๆ ซึ่งมีประโยชน์ต่อการทำศิลปนิพนธ์รวมถึงความใส่ใจและกำลังใจที่อาจารย์มอบให้ ทำให้ข้าพเจ้าสามารถทำศิลปนิพนธ์เล่มนี้จนกระทั่งประสบความสำเร็จ

นายสิทธิธา รัตนพิกุลชัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญภาพประกอบ.....	ง
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความสำคัญของโครงการ.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ.....	5
1.3 ขอบเขตของโครงการ.....	5
บทที่ 2 อิทธิพลที่ได้รับ.....	6
2.1 อิทธิพลทางรูปแบบศิลปะ.....	6
2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน.....	7
2.3 แนวความคิดสร้างสรรค์.....	11
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์.....	12
3.1 แบบร่างสามมิติ.....	12
3.2 ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน.....	15
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์.....	21
4.1 วิเคราะห์ทัศนธาตุ.....	21
4.2 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์.....	30
บทที่ 5 บทสรุป.....	37
ประวัติผู้เขียน.....	42

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 2.1 Claes Oldenburg.....	9
ภาพที่ 2.2 Shoestring Potatoes Sprilling from a bag.....	9
ภาพที่ 2.3 Sawswing	10
ภาพที่ 2.4 Apple core.....	10
ภาพที่ 3.1 แบบร่างสามมิติ ชั้นที่ 1.....	12
ภาพที่ 3.2 แบบร่างสามมิติ ชั้นที่ 2.....	12
ภาพที่ 3.3 แบบร่างสามมิติชั้นที่ 3.....	13
ภาพที่ 3.4 แบบร่างสามมิติชั้นที่ 1 (ผลงานชั้นที่ 2).....	14
ภาพที่ 3.5 แบบร่างสามมิติชั้นที่ 2(ผลงานชั้นที่2).....	14
ภาพที่ 3.6 อุปกรณ์ในการทำงาน 1.....	16
ภาพที่ 3.7 อุปกรณ์ในการทำงาน 1.....	16
ภาพที่ 3.8 อุปกรณ์ในการทำงาน 1.....	16
ภาพที่ 3.9 อุปกรณ์ในการทำงาน 1.....	17
ภาพที่ 3.10 ขั้นตอนในการทำงาน 1.....	17
ภาพที่ 3.11 ขั้นตอนในการทำงาน 1.....	17
ภาพที่ 3.12 ขั้นตอนในการ ทำงาน 1.....	17
ภาพที่ 3.13 อุปกรณ์ในการทำงาน 2.....	19
ภาพที่ 3.14 อุปกรณ์ในการทำงาน 2.....	19
ภาพที่ 3.15 ขั้นตอนการทำงาน 2.....	19
ภาพที่ 3.16 ขั้นตอนการทำงาน 2.....	20
ภาพที่ 3.17 ขั้นตอนการทำงาน 2.....	20
ภาพที่ 3.18 ภาพผลงานที่พร้อมจะติดตั้ง.....	20

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
ภาพที่ 4.1 รูปทรงในผลงานชิ้นที่ 1.....	22
ภาพที่ 4.2 รูปทรงในผลงานชิ้นที่ 2.....	23
ภาพที่ 4.3 พื้นผิวผลงานชิ้นที่ 1.....	24
ภาพที่ 4.4 พื้นผิวผลงานชิ้นที่ 2.....	25
ภาพที่ 4.5 สีในผลงานชิ้นที่ 1.....	25
ภาพที่ 4.6 สีในผลงานชิ้นที่ 2.....	26
ภาพที่ 4.7 เส้นในผลงานชิ้นที่ 1.....	27
ภาพที่ 4.8 เส้นในผลงานชิ้นที่ 2.....	28
ภาพที่ 4.9 ที่ว่างในผลงานชิ้นที่ 1.....	28
ภาพที่ 4.10 ที่ว่างในผลงานชิ้นที่ 2.....	29
ภาพที่ 4.11 เอกภาพในผลงานชิ้นที่ 1.....	30
ภาพที่ 4.12 เอกภาพในผลงานชิ้นที่ 2.....	31
ภาพที่ 4.13 ดุลยภาพผลงานชิ้นที่ 1.....	32
ภาพที่ 4.14 ดุลยภาพผลงานชิ้นที่ 2.....	32
ภาพที่ 4.15 สัดส่วนผลงานชิ้นที่ 1.....	33
ภาพที่ 4.16 สัดส่วนผลงานชิ้นที่ 1.....	33
ภาพที่ 4.17 สัดส่วนผลงานชิ้นที่ 2.....	34
ภาพที่ 4.18 จังหวะผลงานชิ้นที่ 1.....	35
ภาพที่ 4.19 จังหวะผลงานชิ้นที่ 2.....	36

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

พูดถึงชีวิตของทุกสิ่งมีชีวิตบนโลกใบนี้ ย่อมมีการเจ็บป่วยเป็นเรื่องธรรมดา เป็นวัฏจักรของสิ่งมีชีวิตทั้งหลายที่เกิดขึ้นมาแล้วย่อมกลับลงสู่ดิน พูดถึงโรคภัยไข้เจ็บชนิดหนึ่งของมนุษย์ที่ยังคงมีปัญหมาถึงปัจจุบันนี้คือ โรคทางจิต โรคประสาท ในสมัยโบราณนั้นก็ยังมีผู้ป่วยเป็นโรคชนิดนี้ แต่สมัยนั้นยังไม่มีความรู้ทางการแพทย์ให้เรื่องของวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี องค์ความรู้ใหม่ๆ จึงมีความเชื่อว่าโรคนี้เกิดจากเรื่อง ผี ปีศาจ มองเป็นเรื่องลึกลับ แต่เมื่อถึงยุคปัจจุบันนี้ ก็ยังคงมีผู้ป่วยโรคชนิดนี้เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เช่น โรคซึมเศร้า อารมณ์สองขั้ว จิตเภท อีกมากมายที่ไม่ได้กล่าวมา ถึงแม้จะมีความเจริญก้าวหน้าในทุกๆด้าน เมื่อเปรียบเทียบกับสมัยโบราณ ก็ยังคงหาข้อสรุปที่ชัดเจนยังไม่ได้ สามารถรู้เพียงแค่ปัจจัยต่างๆ ที่มีผลกระทบ

1.1 ความสำคัญของโครงการ

ข้าพเจ้าเกิดมาในครอบครัวของชนชั้นกลางหรืออาจจะเรียกว่าชนชั้นล่างในระดับหนึ่ง ตัวข้าพเจ้าเกิดมาด้วยความตั้งใจของพ่อและแม่ แต่สิ่งสำคัญคือเกิดมาด้วยความไม่พร้อมของปัจจัยต่างๆซึ่งอาจจะไม่ใช่เงินตรา เวลา แต่ตัวข้าพเจ้าให้ความสำคัญกับคำว่าไม่พร้อมที่จำเป็นที่สุดคือ วุฒิภาวะ อายุ ประสบการณ์ ความรู้ ของผู้ที่พร้อมจะให้กำเนิดมนุษย์คนหนึ่งได้และสามารถเลี้ยงดูอบรมให้เป็นมนุษย์ที่สามารถใช้ชีวิตในสังคมได้เป็นไปตามระเบียบแบบแผนที่จินตนาการกันขึ้นมาเพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคมใหญ่

เมื่อเอ่ยถึงทฤษฎีทางจิตวิทยาจึงขออนุญาตยกตัวอย่างมาเทียบเคียงกับตัวและความทรงจำของข้าพเจ้าเอง ดังที่กล่าวมาแล้วที่เกิดมาด้วยความไม่พร้อมของพ่อและแม่ ตัวข้าพเจ้าเองก็ได้กลายเป็นคนหลายถิ่น โดยการถูกรับไปอุปการะของญาติๆเพราะพ่อและแม่ได้แยกทางกันตั้งแต่ข้าพเจ้าอายุเพียงสามปี ตัวข้าพเจ้าเองก็ได้ย้ายที่อยู่ทีเรียนไปเรื่อยๆ ตามช่วงชั้นการจบการศึกษาหรือไม่ก็มีปัญหาอื่นๆ ในความทรงจำที่คิดว่าเป็นปมในใจของข้าพเจ้าคือ การที่ข้าพเจ้าได้อาศัยอยู่กับยายและคุณทวด น้องชายของยายหรือเรียกง่าย ๆ ว่าตา ข้าพเจ้ามีเพื่อนเล่นคือลูกของตา ซึ่งเป็นลูกเจ้าของบ้าน ข้าพเจ้าได้เห็นความไม่เท่าเทียมคือ ตัวข้าพเจ้าไม่สามารถกินขนมในตู้เย็นได้ เพราะเป็นของคนอื่น และอีกอย่างที่ได้จำได้แม่นย่ำ ขอยกคำพูดของจิตแพทย์ท่านหนึ่งได้กล่าวไว้ว่า “*สิ่งที่ได้ๆ มักจำเรื่องราวได้แม่น คือเป็นสิ่งที่เค้ารู้สึกว่าเป็นความเจ็บปวด หรืออาจจะประทับใจ*” สำหรับที่ข้าพเจ้าจะเอ่ยไม่ใช่ความประทับใจแน่นอน วันหนึ่งข้าพเจ้าและลูกๆของตาเจ้าของบ้าน พวกเราได้ข้ามถนนไปเล่นทรายกันตามประสาเด็ก เป็นธรรมดาที่พ่อคนจะเป็นห่วงและให้บทเรียนสำหรับเรื่องดังกล่าว แต่ข้าพเจ้าได้รับบทเรียนมากกว่าลูกของเค้าเอง มันเป็นการลงโทษที่รุนแรงกว่าอย่างเห็นได้ชัดในเรื่องของการแสดงอารมณ์และการใช้กำลังซึ่งไม่น่าจะใช้ในการลงโทษข้าพเจ้า คือการเตะเด็กอายุเพียงเจ็ดขวบ แต่ไม่ได้กระทำกับลูกของตัวเองในแบบที่กระทำกับข้าพเจ้า นี่คือการเลือกปฏิบัติ ข้าพเจ้าไม่ร้องไห้เพียงแต่แสร้งทำเป็นเซื่องซึม ประสบการณ์เหล่านี้หรืออื่นๆในแง่ร้ายที่ไม่ได้กล่าวคง

ส่งผลให้ตัวข้าพเจ้าเป็นคนมองโลกในแง่ร้าย รู้สึกว่าตัวเองเป็นคนนอก เป็นผู้อาศัย ประสบการณ์ มุมมองความคิดเหล่านั้นเป็นปัจจัยให้เกิดโรคซึมเศร้าตามหลักของทฤษฎีทางจิตวิทยา

ข้าพเจ้าอายุมากขึ้นจนถึงวัยรุ่นและปัจจุบันนี้ก็ยังคงเป็นคนหลายถิ่นเช่นเดิม ข้าพเจ้าได้รู้จัก กับโรคนี้จริงจังก็เพราะเกิดกับคนในครอบครัว เพื่อนของข้าพเจ้าอีกหนึ่งคน แต่เพื่อนที่เป็นผู้ป่วยกลับ รักษาตัวเอง เขาบอกว่าไม่ได้อยากป่วยแต่เขาจะพยายามและเป็นผู้เลือกด้วยวิธีคิดที่เหมาะสมและ สมควรที่สุดกับปัญหาที่เขากำลังเผชิญเจอ และกับคนที่ใกล้ชิดข้าพเจ้ามากที่สุด ข้าพเจ้าได้เห็นถึง ปัญหาใหญ่ ความเศร้าโศกของแม่ น้ำตา ความเสียใจ การพยายามฆ่าตัวตายหลายต่อหลายครั้ง เหมือนตัวข้าพเจ้าได้เห็นและรับรู้ถึงความสูญเสียสุขภาพทางจิตที่ย่ำแย่ของแม่มาโดยตลอด

(อ้างอิง) ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ (Psychoanalytic Theory) สาเหตุของการเกิดภาวะซึมเศร้าตาม ทฤษฎีทางจิตวิทยา มีประเด็นการอธิบายที่ เกี่ยวข้องกับความคิด ความรู้สึก ความหวัง ความวิตก กังวล ความขัดแย้งภายในจิตใจ การรับรู้อัตตา (self perception) และการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคล และสิ่งแวดล้อม ทฤษฎีทางจิตวิทยาในช่วงต้น ๆ ของการศึกษาโรคอารมณ์เศร้า ได้แก่ ทฤษฎีจิต วิเคราะห์ นักจิตวิเคราะห์เชื่อว่าอารมณ์เศร้าของ มนุษย์เกิดจากการมีประสบการณ์เชิงลบตั้งแต่วัย เด็ก ทำให้เกิดกลไกการจัดการกับปัญหาที่ไม่ เหมาะสม และไม่สามารถปรับตัวได้ดีในเวลาต่อมา เช่น กรณีคนที่รักตาย อารมณ์เบื้องต้นจะเป็น ความรู้สึกโกรธและรู้สึกตำหนิหรือกล่าวโทษบุคคลที่ตนรัก ต่อมาอารมณ์ดังกล่าวได้ย้อนกลับเข้าสู่ ตนเองกลายเป็นการตำหนิตนเอง (self-reproach) ผลก็คือ ทำให้เกิดอารมณ์เศร้าในที่สุด (Stree, H., Sheeran, P. & Orbell, S., 1999: 157-193) นักจิต วิเคราะห์หมองานนี้เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดโรค อารมณ์เศร้า นักจิตวิเคราะห์เชื่อว่าภาวะซึมเศร้าเป็น ภาวะอารมณ์ที่เกิดจากความรู้สึกว่าอัตตาที่ถูก แบ่งแยก (divided self) และเกิดจากความสับสน ภายในบุคคลเอง แนวคิดนี้เชื่อว่ามนุษย์มีแนวโน้ม บุคลิกภาพที่ซ่อนอยู่ในระดับจิตใต้สำนึกที่จะทำทุก วิธีทางเพื่อให้ได้รับการยอมรับ การไม่ได้รับการ ยอมรับจึงทำให้มนุษย์นั้นมีบุคลิกภาพที่ไม่มั่นคง รู้สึก สับสนและเศร้าได้ นอกจากนี้ยังมีแนวคิด เกี่ยวกับความผูกพันทางจิตใจ (attachment) ว่าเป็นส่วน สำคัญที่ทำให้บุคคลมีความขัดแย้งกับ บุคคลอื่นในชีวิตของบุคคลนั้น ๆ เขาเชื่อว่ามนุษย์มีความปรารถนาที่จะได้รับการตอบสนองทางด้าน อารมณ์ความรู้สึกและความผูกพันทางใจ เพื่อที่จะพัฒนา สัมพันธภาพของตนเองกับคนอื่นได้อย่างดี และจะได้ไม่ต้องเกิดภาวะซึมเศร้าในเวลาต่อมา ถ้าบุคคล ใดไม่ได้รับการตอบสนองทางอารมณ์หรือ การมีความผูกพันทางใจ บุคคลนั้นอาจจะมีความวิตกกังวล และเศร้าได้ตลอดช่วงชีวิตของบุคคลนั้น (Bowlby, J., 1997: 201-210) โดยภาวะซึมเศร้าจะเกิดจาก ประเด็นต่อไปนี้ 1) ความรู้สึกที่หันเข้าหาตัวเอง (anger turned inward) ทฤษฎีนี้อธิบายเกี่ยวกับ ภาวะ ซึมเศร้าว่าเกิดจากการตอบสนองต่อการสูญเสียในความเป็นจริงหรือการสูญเสียในโมนภาพ (real of fantasy) โดยเฉพาะการสูญเสียบุคคลอันเป็นที่รัก หรือสิ่งของที่เป็นของรัก ซึ่งการสูญเสีย นั้น ก่อให้เกิดความรู้สึกสองอย่างในเวลาเดียวกัน ระหว่างความรู้สึกรักและความรู้สึกโกรธ แต่ไม่ สามารถ แสดงความโกรธออกมาได้ เนื่องจากกลัวว่าจะถูกปฏิเสธจึงหันความโกรธนั้นเข้าหาตัวเอง (anger turn inward) บุคคลจึงเลือกใช้กลไกทางจิตแบบโทษตัวเอง (introjections) เกิดความรู้สึก ผิด รู้สึก ตนเองไม่มีคุณค่า ซึ่งการรับรู้ต่อความรู้สึกสูญเสียที่เกิดขึ้นส่งผลให้เกิดภาวะซึมเศร้าได้ แนวคิดนี้เชื่อ ว่า การสูญเสียสิ่งที่เป็นที่รัก (objective loss) โดยผู้ที่มีภาวะซึมเศร้าเกิดจากไม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สามารถยอมรับการ สูญเสียนั้นได้ นอกจากนี้ผู้ที่มีภาวะซึมเศร้ายังมีการรับรู้ว่าการจากไปของสิ่งที่เป็นที่รักเป็นการ ทอดทิ้งตนเอง ทำให้เกิดความรู้สึกทั้งรักทั้งเกลียดและโกรธคละคล้ำกันไป ทำให้ความรู้สึกภายใน ตนเองเกิดความสับสน (intrapersonal confusion) และการโกรธตนเองเสมือนหนึ่งเป็นการลงโทษ บุคคลหรือสิ่งของที่สูญเสียไป ซึ่งการโกรธตนเองทำให้บุคคลเกิดความไม่พอใจและตำหนิตัวเอง ตนเองจนเกิดเป็นอารมณ์เศร้าตามมา (Stree, H., Sheeran, P. & Orbell, S., 1999): 157-193) 2) ความเจ็บปวดที่เกิดจากการแยก/พลัดพราก (traumatic separation) จากสิ่งที่ตนเองยึดติด (object of attachment) ซึ่งการพลัดพรากนั้นมีความหมาย (symbolic meaning) ต่อบุคคลว่าเป็นการสูญเสียสิ่งที่ตนเองรักมาก ๆ ในแนวคิดนี้เชื่อว่า การยึดติดกับบุคคลจะเริ่มต้นตั้งแต่วัยเด็กเล็ก โดยเด็กจะยึดติดแม่ซึ่งจะเป็นแบบอย่างขั้นต้น (prototype) ที่ส่งผลต่อความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในอนาคต ถ้าการยึดติดนี้มีปัญหา เช่น มีการสูญเสียหรือความสัมพันธ์กับแม่ไม่ดี จะทำให้เด็กเกิดความรู้สึกเจ็บปวด ซึ่งความรู้สึกเจ็บปวดนี้จะ เป็นปัจจัยให้เกิดอารมณ์เศร้าในอนาคต และถ้าความรู้สึกสูญเสียเกิดขึ้นอีกในวัยผู้ใหญ่ ความรู้สึกสูญเสียครั้งหลังนี้จะกระตุ้นความรู้สึกเจ็บปวดที่อยู่ในส่วนลึกของจิตใจอยู่ก่อนแล้วกำเริบมากขึ้นจนกลายเป็นอารมณ์เศร้าขึ้นมา 3) การสูญเสียความภาคภูมิใจตนเอง (loss of self esteem) แนวคิดนี้เชื่อว่า โดย ธรรมชาติแต่ละคนจะมีการหลงรักตัวเอง (narcissism) ว่าตนเองเก่ง มีความสามารถ มีคนรัก ซึ่งเป็น ลักษณะธรรมชาติของอุดมคติหรือเป้าหมายของอัตตา (self) ฉะนั้นเมื่อมีอะไรก็ตามที่ทำให้บุคคลไปไม่ถึงเป้าหมายหรืออุดมคติที่ตนตั้งไว้ ความรู้สึกหลงรักตัวเองเกิดมีบาดแผล (narcissistic injury) ทำให้รู้สึกว่าตนเองไม่ดี ไม่มีความสามารถ รู้สึกสูญเสียบทบาทหน้าที่ รู้สึกสูญเสียเอกลักษณ์และ ความรู้สึกภาคภูมิใจตนเองหายไป จนเกิดเป็นอารมณ์เศร้า และทำให้สูญเสียความรู้สึกอยากมีชีวิตอยู่ ต่อไป 4) การครอบงำของบุคคลอื่น (dominant other) โดยแนวคิดนี้เชื่อว่าการที่บุคคลมี ความคิดว่าตนเองอยู่หรือทำสิ่งต่าง ๆ นั้นเพื่อคนอื่น เช่น คู่สมรส บิดามารดา บุตร องค์กร หลักการ หรืออุดมคติ ซึ่งคนอื่นดังกล่าวนั้นไม่ได้แสดงว่าพึงพอใจในสิ่งที่ตนทำไป ทำให้บุคคลนั้นรู้สึกว่าตนเอง ไม่บรรลุสิ่งที่ตนเองต้องการ ทำให้รู้สึกตนเองไม่มีค่า ไม่มีประโยชน์ จนทำให้มีอารมณ์เศร้าตามมา 5) ไม่สามารถมีพัฒนาการผ่านสภาพการณ์ที่ทำให้เกิดภาวะซึมเศร้า (depressive position) แนวคิดนี้เชื่อว่า ทารกอายุ 6 เดือนแรก จะมีความก้าวร้าวจะโทษว่าความไม่สะดวกสบาย ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับตัวเองล้วนมีสาเหตุมาจากแม่ที่ดูแล แต่เมื่อทารกโตขึ้น ทารกก็จะเริ่มตระหนักว่า ที่จริงแล้วแม่สามารถทำให้ตนมีทั้งความสะดวกสบายและความคับข้องใจ ดังนั้นเมื่อทารกคิดจะ ก้าวร้าวต่อส่วนที่ไม่ดีของแม่ ก็อาจจะสูญเสียส่วนที่ดีของแม่ เพราะเข้าใจว่าตนเองทำร้ายจิตใจส่วนดี ของแม่ด้วย ซึ่งความรู้สึกว่าบางครั้งรัก บางครั้งไม่รักแม่ (ambivalence) จึงเกิดขึ้นได้ ถ้าปฏิสัมพันธ์ ในครอบครัวเป็นปกติ ทารกก็จะพัฒนาต่อไปและยอมรับว่าแม่มีทั้งส่วนที่ดีและไม่ดี แต่ผู้ที่มีภาวะ ซึมเศร้าคือผู้ที่ยึดติด (fixed) อยู่กับความวิตกกังวลว่าสิ่งที่ตนรักได้ถูกส่วนก้าวร้าวของตนเองทำลาย ไป ทำให้เกิดความไม่พอใจในตนเอง 6) ความล้มเหลวในสิ่งที่ตนเองมีเป้าหมายเอาไว้ (self object failure) แนวคิดนี้เชื่อว่า อารมณ์เศร้าเกิดจากความต้องการของตนเองไม่ได้รับการตอบสนองจากสิ่งที่เป็นที่รัก (บิดามารดา) ได้แก่ ความต้องการคำชมเชยหรือการยอมรับ (mirroring) ความต้องการสภาพอุดมคติในบิดา มารดา (idealization) ความต้องการทำตนเองให้เหมือนบิดามารดา(twin-ship) เมื่อไม่ได้รับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การตอบสนองก็จะเกิดเป็นภาวะซึมเศร้าขึ้น สรุปได้ว่าแนวคิดจิตวิเคราะห์กล่าวถึงสิ่งที่อยู่ในระดับจิตใต้สำนึกเน้นที่เรื่องของ ความรู้สึกภายใน อาทิ ความรู้สึกยึดติดกับประสบการณ์ในวัยเด็กและแปรเปลี่ยนมาเป็นการทำร้าย ตนเอง รวมทั้งความรู้สึกผิด การฟุ้งฟิง การต้องการความรักที่มากเกินไป และเกิดจากความ ต้องการของตนเองไม่ได้รับการตอบสนองจากสิ่งที่เป็นที่รัก

(อ้างอิง Net online ศุภิสรา จำปาวลัย Tatila Jampawal หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาพุทธจิตวิทยา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย Doctor of Philosophy, Buddhist Psychology Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand. Email: Tatila.j@gmail.com)

มีแต่เจ้าแผ่นดินแล้วก็ไม่มียะไรอย่างอื่นให้ค้นพบนอกจากอากาศ อากาศที่เต็มไปด้วยอณูแห่งตัวแปลทางคณิตศาสตร์เมื่อดวงตาของกูไปสกับหนังสือคู่มือการแนะนำการใช้งานและมองผ่านคำที่พิมพ์บนหน้ากระดาษ สิ่งที่ถูกเห็นคือความคิดอันไร้ร่างจับต้องไม่ได้โอบยิบในอากาศ ลอยละล่องมีชีวิตอยู่บนอากาศ สลายกลับคืนเป็นอากาศ เพราะท้ายที่สุดทุกสิ่งทุกอย่างคืออากาศ เช่นเดียวกับโลหิต พระคริสตเจ้ายามนักบวชบีแผ่นดินที่สทิสชาโนโบสถ์ สามสิบห้าปีแล้วที่ถูกอดขยะและหนังสือเก่าๆ เป็นมันเศษกระดาษหลายมัด อยู่กับความจริงที่ว่ากูตันเกิดมาอยู่ในดินแดนที่ประชาชนอ่านออกเขียนได้มาสิบห้าชั่วคน อยู่ในดินแดนที่เคยเป็นราชอาณาจักรที่ยังคงปกครองด้วยธรรมเนียมและความหมกมุ่นที่จะปิดกั้นความคิดและภาพต่างๆ เข้าไปในหัวของประชาชน อันยังให้เกิดความสุขที่บรรยายไม่ได้และความเศร้าโศกที่สาหัสกว่าความสุขที่บรรยายไม่ได้ กูอยู่ท่ามกลางผู้คนที่มีพร้อมสละชีวิตเพื่อมัดเศษกระดาษแห่งความคิด และมาบัดนี้ทุกอย่างเกิดขึ้นซ้ำๆ กับกู พร้อมๆ ระยะเวลาสามสิบห้าปีที่ถูกขยี้ปุมสีเขี้ยวและสีแดงของแท่นขยี้ร้อนทำไวน์ กูใช้เวลาสามสิบห้าปีในการแตกเบียร์เป็นเหยือกๆ-ไม่ใช่เพราะคลังเบียร์หนักหนาอะไรหรอกนะ ไม่เลย กูเกลียดไอพวกขี้เมา แต่กูกินเบียร์เพื่อให้สมองโล่ง ความคิดกระจ่าง กินเพื่อจะได้เข้าถึงหัวใจของตัวบทเบื้องหน้า เพราะเมื่อกูอ่านหนังสือ กูไม่ได้อ่านเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินหรือเพื่อฆ่าเวลาอันยาวนานสาหัส หรือเพื่อให้นอนหลับสนิทสบาย กูอยู่ในแผ่นดินที่ประชาชนอ่านออกเขียนได้มาสิบห้าชั่วคนจำต้องแตกเบียร์เพื่อจะได้มีสมาธิอ่านหนังสือเพื่อที่ว่าเนื้อหาที่กูอ่านนั้นจะทำให้กูไม่หลับไหลไปชั่วนิรันดร์ กูแตกเบียร์เข้าไปเพื่อจะได้บ่มเชื้อติดหนังสือเหมือนไข้จับสันเรือจริง ทั้งนี้เพราะกูเห็นด้วยกับแนวคิดของเฮเกลที่ว่ามนุษย์ที่มีจิตใจสูงส่งนั้นยังไม่ใช่คนสูงศักดิ์แล้วก็ไม่ใช่อายการและฆาตกรด้วยเช่นกัน ถ้ากูเขียนหนังสือเป็น กูจะเขียนเกี่ยวกับความสุขและความทุกข์ที่ยิ่งใหญ่เหลือล้นของมนุษย์ มันเป็นเพราะกูอ่านหนังสือหลายเล่มกูถึงได้เรียนรู้ว่าสรรพสัตว์นั้นไร้มนุษยธรรมโดยสิ้นเชิง มนุษย์ที่มีหัวบนบ่าทุกผู้ทุกคนเองก็ไร้มนุษยธรรมเช่นกัน-ไม่ใช่ที่เราอยากไร้มนุษยธรรมกันอย่างนี้หรอก แต่การมีมนุษยธรรมมันขัดกับสามัญสำนึก

มือของกูบิดเครื่องอัดไฮดรอลิคของกูนั้นนำมาซึ่งมรณภาพของหนังสือหายากทั้งหลาย และกูก็ไม่มีอำนาจหักห้ามการหลั่งไหลไปสู่จุดจบของหนังสือเหล่านี้ กูเป็นเพียงคนฆ่าสัตว์จิตใจอ่อนโยน หนังสือได้สอนกูให้รู้จักความริ้นรมณ์แห่งการทำลายล้าง (โบฮุมิล ฮราบัล: 2562 ,12-13)

ข้าพเจ้าจึงสนใจในการทำศิลปะนิพนธ์ในเนื้อหาเช่นนี้ เพื่อต้องการสร้างความเข้าใจอย่างลึกซึ้งให้กับคนในสังคมได้เข้าใจถึงสถานะของผู้ที่กำลังป่วยด้วยโรคซึมเศร้า และวิธีการรักษาในปัจจุบันที่ดีที่สุดคือการสร้างความเข้าใจเป็นวิธีป้องกันก่อนที่จะไปรักษาด้วยการทานยาจนสูญเสียตัวตนเดิมไปคล้ายกับคนไม่เต็มคน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้าพเจ้าหวังว่าสังคมจะให้ความสำคัญกับเรื่องนี้มากขึ้นและมีการค้นคว้าค้นหาวิธีการป้องกันที่เหมาะสม เพื่อช่วยแก้ปัญหาให้ถูกทางสร้างความเข้าใจถึงปัจจัยและเหตุผลต่างๆที่มีผู้ป่วยโรคนี้เพิ่มขึ้นในสังคมไทยที่กำลังพัฒนาในด้านวัตถุมากกว่าจิตใจ

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 1.2.1 เพื่อศึกษาทำความเข้าใจกับคนที่ป่วยเป็นโรคซึมเศร้าให้มากขึ้น
- 1.2.2 เพื่อต้องการให้ผู้ชมเข้าใจและรับรู้ถึงสภาวะหนึ่งของคนที่ป่วยเป็นโรคซึมเศร้า
- 1.2.3 เพื่อให้ผู้ชมเข้าใจและรู้สึกกับผลงานสร้างสรรค์และเข้าใจเนื้อหาสาระของผลงานได้ตระหนักกับปัญหาที่สื่อสารออกมา เกิดความคิดและเข้าใจ สร้างภูมิคุ้มกันตัวเองกับโรคภัยดังกล่าว
- 1.2.4 เพื่อระบายความรู้สึกของตัวเอง เป็นความรู้สึก โกรธเกรี้ยว น้อยเนื้อต่ำใจกับประสบการณ์ที่เคยเจอและ เปื่อหน่วยกับการสร้างผลงาน คือมีอารมณ์ ความรู้สึกร่วมไปกับผลงานและเนื้อหา

1.3 ขอบเขตของโครงการ

- 1.3.1 เลือกใช้วัสดุที่อ่อนนุ่ม เช่น ผ้า หนังสือนุ่ม ผ้าใบเอนกประสงค์
- 1.3.2 สร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมในรูปแบบเสมือนจริงหรือเกินจริง เป็นการแสดงนัยยะใช้สัญลักษณ์ในการสื่อความหมาย
- 1.3.3 สร้างสรรค์ผลงานโดยประสบการณ์ตรง ภาพความทรงจำในอดีตและเรื่องราวจากคนใกล้ชิด
- 1.3.4 สอบถามจากผู้มีประสบการณ์เช่น ตัวผู้ป่วยและญาติ สื่อทางออนไลน์ต่างๆ

บทที่ 2

อิทธิพลที่ได้รับ

2.1 อิทธิพลทางรูปแบบศิลปะ

อิทธิพลที่มีต่อตัวเองและผลงานของข้าพเจ้านั้นได้ซึมซับมาจากการเรียนการสอนได้จากอาจารย์เพื่อนๆหรือรุ่นพี่และท้ายสุดคือการได้จากการดูงานศิลปะจากหอศิลป์และทางสื่อพูดถึงรูปแบบผลงานนั้นเป็นงานศิลปะสมัยใหม่หรือ ศิลปะร่วมสมัย (contemporary art) ในความคิดในการสร้างงานสร้างภาษาสื่อสารทั้งหมดที่ได้รับมานั้นเพราะฟังจะได้มารู้จักแบบจริงจังกว่าเก่าได้พบเห็นบ่อยในการเรียนการสอน อิทธิพลที่แสดงออกมาเป็นผลงาน ลัทธิ งานบางชิ้น เป็นศิลปะ ที่ตัวข้าพเจ้าไม่เข้าใจในการชมงานในการสื่อสารความหมาย การเล่าเรื่อง เพราะงานศิลปะสมัยใหม่หรือศิลปะร่วมสมัยนั้น ดูเรียบง่ายบ้างก็สำแดงออกทำให้เกิดการล่อตาล่อใจต่อผู้ชมแต่แฝงด้วยภาษานัยยะการสื่อความหมายที่ซับซ้อนการบอกใบ้ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกในการเรียนและความรู้ใหม่เหล่านี้สรุปอิทธิพลทางรูปแบบและกรอบความคิดนั้นคือประสบการณ์ชีวิตของข้าพเจ้าในช่วงเวลาหนึ่ง (อ้างอิง) ศิลปะสมัยใหม่ เป็นคำที่ใช้เรียกการสร้างงานศิลปะตั้งแต่ช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 จนถึงประมาณคริสต์ศตวรรษ 1970 (สำหรับการสร้างงานศิลปะเมื่อไม่นานมานี้ มักจะเรียกว่า ศิลปะร่วมสมัย หรือ ศิลปะหลังสมัยใหม่) โดยการเป็นงานที่มีลักษณะเป็นสากล และเป็นแบบอย่างของแต่ละบุคคลมากกว่าที่จะเป็นแบบอย่างศิลปะแห่งแคว้นซึ่งเป็นแบบที่มีความแตกต่างกันจนยากที่จะกล่าวอย่างผิวเผินได้ วัสดุและเทคนิคใหม่ ๆ รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงโลกทัศน์อย่างรวดเร็ว พร้อมทั้งผลผลิตของเครื่องจักรกลได้สะท้อนไปสู่งานศิลปะทำให้รูปแบบของศิลปะมีความหลากหลายมากยิ่งขึ้นในขณะเดียวกันความรู้ทางด้านจิตวิทยาและฟิสิกส์ได้จัดจแจงรูปแบบความคิดของศิลปินที่มีต่อมนุษย์และโลกทางกายภาพขึ้นมา

อย่างไรก็ตาม ปรากฏการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ไม่สามารถที่จะอธิบายให้เข้าใจอย่างง่าย ๆ ได้ แม้ว่าแนวโน้มศิลปะหลาย ๆ แบบในสมัยพุทธศตวรรษที่ 25 จะได้พยายามลดคุณค่าแบบอย่างศิลปะส่วนตนไปบ้าง แต่แนวโน้มที่แพร่หลายไปนั้นก็เน้นหนักที่ความคิดริเริ่มเป็นสำคัญลักษณะสำคัญของงานศิลปะสมัยใหม่ จึงเป็นปฏิกิริยาที่ศิลปินแต่ละคนแสดงออกต่อโลกรอบตัว การค้นหาอาณาจักรความฝันเพียงของแต่ละคน การสร้างโลกทัศน์ใหม่ของตัวเองจากวัสดุและเทคนิควิธีการที่แปลกใหม่ไปจากเดิม เหล่านี้เป็นลักษณะสำคัญของงานจิตรกรรม ประติมากรรมแห่งพุทธศตวรรษที่ 25 แต่ในขณะเดียวกันก็ยังมี ความสนใจในศิลปวัฒนธรรมแบบดั้งเดิมและได้รับอิทธิพลจากศิลปะในแบบดั้งเดิมอีกด้วย

ศิลปะสมัยใหม่ โดยสรุป จึงเป็นรูปแบบเฉพาะของศิลปินแต่ละคนเน้นความเป็นตัวของตัวเองของศิลปินแต่ละกลุ่มซึ่งมีมากมายหลายกลุ่ม แต่ละกลุ่มก็มีแนวคิดเทคนิควิธีการที่แตกต่างกันออกไปอย่างหลากหลาย บ้างก็ สะท้อนสภาพสังคม บ้างก็ แสดงมุมมองบางอย่างที่แตกต่างออกไป บ้างก็แสดงภาวะทางจิตของศิลปินและกลุ่มชนบ้างก็แสดงความประทับใจในความงามตามธรรมชาติและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สิ่งแวดล้อม ซึ่งได้มีการนำเอาวัสดุอุปกรณ์แบบใหม่ ๆ รวมถึงเครื่องจักรกลเข้ามาใช้ในการสร้างสรรค์งานมากขึ้น การบริโภค หรือการสนับสนุนงานศิลปะ ไม่จำกัดอยู่ที่ชนชั้นสูง ชุนนาง หรือผู้ร่ำรวยอย่างแต่ก่อนเท่านั้น แต่ยังตอบสนองต่อประชาชนทั่วไปอีกด้วย ไม่เพียงแต่รูปแบบที่หลากหลายทางศิลปะเท่านั้นที่เกิดขึ้นรูปแบบศิลปะสมัยดั้งเดิมก็ยังได้รับความนิยมและสืบทอดต่อกันมาจนถึงสมัยปัจจุบันด้วย.

(ที่มา Net online <https://th.m.wikipedia.org>)

2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

อิทธิพลที่มีต่อตัวข้าพเจ้าในด้านของรูปแบบงานสร้างสรรค์นั้นมีมากมาย มั้งครูอาจารย์ เพื่อนและรุ่นพี่และแต่ละจะพูดถึงตัวศิลปินคนหนึ่งที่เป็นอิทธิพลส่วนหนึ่งในงานของข้าพเจ้าคือ แคลส์ โอลเดนเบิร์ก (Claes Oldeburg) โดยส่วนตัวข้าพเจ้าชอบผลงานของเขาที่เป็นงานประติมากรรมที่ใช้วัสดุที่นิยมในการประกอบสร้าง (Self Sclupture) และมีขนาดผลงานที่ใหญ่สร้างความตรงข้ามกับความ เป็นจริงให้ความรู้สึกตระการตา แต่สิ่งที่ข้าพเจ้าชอบคือผลงานที่ประกอบสร้างด้วยการเย็บของเขา รู้สึกสนุก ตลกขบขันและตัวงานแสดงออกมาให้เห็นคู่ตรงข้ามความอ่อนแอกับความ อ่อนนุ่มของตัวงานที่เสมือนเลียนแบบ

2.2.1 Claes Oldenburg (แคลส์ โอลเดนเบิร์ก)

แคลส์ โอลเดนเบิร์ก (อังกฤษ: Claes Oldenburg) ศิลปินในกลุ่มป๊อปอาร์ต (อังกฤษ: Pop Art) ผู้ซึ่งมีแนวทางในการสร้างสรรค์งานแตกต่างไปจากศิลปินคนอื่น ๆ โดยจะมีการสอดแทรกความ สนุกสนาน น่าขบขันลงไปในงาน ในขณะเดียวกันก็ยังมี ความสวยงามและความลงตัวซ่อนอยู่ ภายในชิ้นงานด้วย ซึ่งผลงานที่มีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักกันเป็นอย่างดีคือ ประติมากรรมขนาดใหญ่ ยักษ์ หรือ Large – Scale Sculptures เป็นงานที่สร้างขึ้นโดยใช้สิ่งของที่มีในชีวิตประจำวัน เช่น ไม้ หนิผ้า กรรไกร ลูกขนไก่ มาทำให้มีขนาดใหญ่ แล้วนำไปติดตั้งในที่ชุมชนทำให้ผู้ที่เดินผ่านไปผ่านมา มีโอกาสได้เสพงานศิลปะมากขึ้น ทำให้งานศิลปะไม่ถูกจำกัดพื้นที่ให้อยู่แต่เพียงใน Gallery อีกต่อไป อีกทั้งยังเป็นการเล่นกับปฏิกิริยาของคนดูที่มีต่องานศิลปะอีกด้วย นับว่าเป็นศิลปินที่สร้าง กระแสศิลปะในรูปแบบใหม่ได้เป็นอย่างดี

ประวัติการทำงาน

ลำดับเหตุการณ์และประวัติโดยย่อ

- * พ.ศ. 2472 - โอลเดนเบิร์ก เกิดที่เมืองสต็อกโฮล์ม (Stockholm) ประเทศสวีเดน (Sweden) และได้เจริญเติบโตขึ้นในเมืองชิคาโก (Chicago)
- * พ.ศ. 2489–2493 - เข้าเรียนที่มหาวิทยาลัยเยล (Yale University) และทำงานเป็นนักข่าวหลังจากที่จบการศึกษาแล้ว
- * พ.ศ. 2495 - เรียนต่อที่ Art Institution of Chicago ซึ่งในช่วงเวลานั้นเองที่เขาเริ่มวาดภาพเพื่อใช้ในการประกอบบทความให้กับนิตยสารหลายเล่ม
- * พ.ศ. 2499 - ย้ายไปอยู่ที่เมืองนิวยอร์ก (New York)
- * หลายปีต่อมา - โอลเดนเบิร์กได้สร้างสรรค์ชุดผลงานการแสดงและการจัดแสดงผลงาน ตัวอย่างเช่น “The Street (พ.ศ. 2503)” และ “The Store (พ.ศ. 2504)” ซึ่งทำให้เขาได้กลายเป็นดั่งผู้นำของการเคลื่อนไหวในวงการป๊อปอาร์ต
- * พ.ศ. 2516 - สร้างสรรค์ผลงานชุดต่อมา คือ “The home”
- * พ.ศ. 2519 – ติดตั้งงานประติมากรรมรูปไม้หนีบผ้า (Clothespin) ที่มีความสูง 14 เมตร ในเมืองฟิลาเดเฟีย ต่อมาก็ได้ทำงานร่วมกับ Coosje Van Bruggen ในการบูรณะและย้ายที่ประติมากรรมรูปเกรียง (Trowel I) ซึ่งมีความสูง 12 เมตร จากที่ Sonsbeek 71 ไปยังพิพิธภัณฑ์ Kroller – muller ที่เมือง Otterlo
- * พ.ศ. 2520 - โอลเดนเบิร์กได้สมรสกับ Van Bruggen และร่วมมือกันในการสร้างสรรค์ผลงานอย่างยาวนานถึง 30 ปี และได้รับรางวัลต่างๆ จากหลายสาขามากมาย (ที่มา Net online <https://th.m.wikipedia.org>)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.1 Claes Oldenburg (แคลส์ โอลเดนเบิร์ก)

ที่มา www.idolnetworth.com

ภาพที่ 2.2 Shoestring Potatoes Spilling from a bag

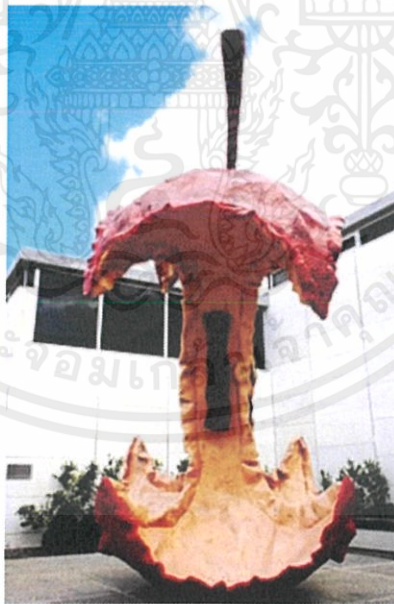
ที่มา www.mprnews.org

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.3 saw,sawing

ที่มา www.myinterestingfacts.com

ภาพที่ 2.4 Apple core

ที่มา www.vipfaq.com

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 แนวความคิดในการสร้างสรรค์

แรงบันดาลใจของข้าพเจ้า คือประสบการณ์ของข้าพเจ้า ที่พบเห็นมาช่วงหนึ่งหรือที่ผ่านมาเรื่อยๆ นี้ จึงนำมาเป็นแนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า แนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงานเกี่ยวกับโรคทางจิตและผู้ป่วยเอง จึงต้องการสร้างสรรค์ออกมาเป็นผลงานประติมากรรม รู้สึกล้นเกิน ข้างยาก ซึ่งเป็นเรื่องภายใน เป็นนามธรรม แต่ก็นำเสนอด้วยทิวทัศน์เป็นรูปแบบของตัวยา ที่ใช้รักษา และนำมาเป็นตัวอย่าง หาดต้นแบบ มาแสดงในจิตของข้าพเจ้าเอง

สรุปวัตถุประสงค์อยากให้คนที่ไม่ได้มีความรู้หรือครอบครัวของใครที่คนในครอบครัวเป็นป่วยเจอกับทุกข์ทางใจเช่นนี้มีความเข้าใจ อดทน รวมถึงผู้ที่ไม่ได้รู้แต่วิจารณ์โดยที่ไม่ได้รู้จักแบบจริงจัง แม้กระทั่งผิวเผิน ผู้ป่วยทางจิตเหล่านี้เมื่อออกไปสู่สังคมมักจะถูกดูหมิ่นเหยียดหยาม ค่าไม่ได้เสียสุขภาพเท่าที่นั่นรวมถึงถูกเอารัดเอาเปรียบ ละเมิดสิทธิมนุษยชนอีกด้วย

บทสรุปวัตถุประสงค์

อยากให้มีความเข้าใจผู้ป่วยกับการที่ได้มีมุมมองว่า ไม่ปกติ บ้า ริษาดสติ ซึ่งเป็นการตัดสินโดยขาดความรู้ความเข้าใจและผู้ป่วยเหล่านั้นยังถูกเอารัดเอาเปรียบละเมิดสิทธิ ทุกคนทั่วไปและบุคลากรทางการแพทย์ จึงอยากรนำเสนอมุมมองการป้องกันให้ความรู้ได้รับการศึกษา เพื่อช่วยหาวิธีป้องกัน เยียวยาให้ผลออกมาในทางที่ดี

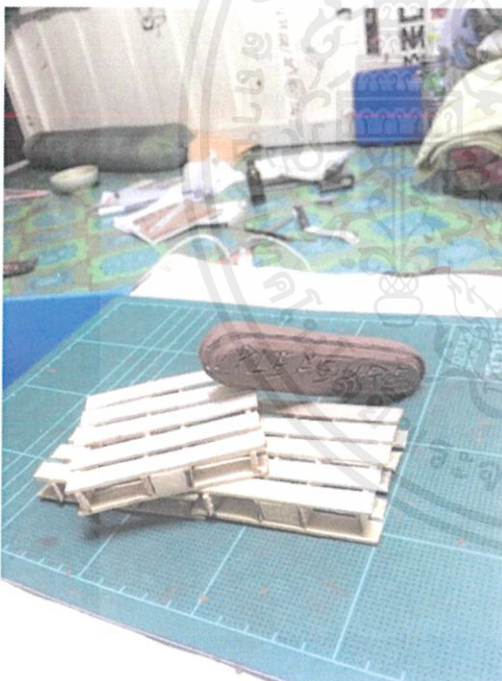
บทที่ 3

วิธีการสร้างสรรค์ผลงาน

ข้าพเจ้าใช้วิธีการหาข้อมูลโดยใช้ประสบการณ์ส่วนตัวของข้าพเจ้า ค้นหาข้อมูล บทความ ต่างๆที่เกี่ยวกับเนื้อหาของการสร้างผลงานของข้าพเจ้าในอินเทอร์เน็ตเมื่อข้าพเจ้าได้ข้อมูลตาม ที่ต้องการแล้ว ข้าพเจ้าได้คิดวิเคราะห์แบบร่างในรูปแบบต่างๆ โดยให้รูปแบบตัวงานเชื่อมโยงกับข้อมูล และแนวความคิดของข้าพเจ้าในการสร้างงานให้เหมาะสมตามที่ข้าพเจ้าตั้งใจข้าพเจ้าได้คัดเลือกแบบ ร่างสามมิติโดยเลือกผลงานที่มีตัวงานการจำลองตัวบทบางอย่างของงานในชุดนี้ให้ตรงกับข้อมูล และ ทัศนะของข้าพเจ้ามากที่สุดเพื่อมาเป็นผลงานของข้าพเจ้าในขั้นนี้

3.1 แบบร่างสามมิติ

3.1.1 แบบร่างสามมิติผลงานชิ้นที่ 1

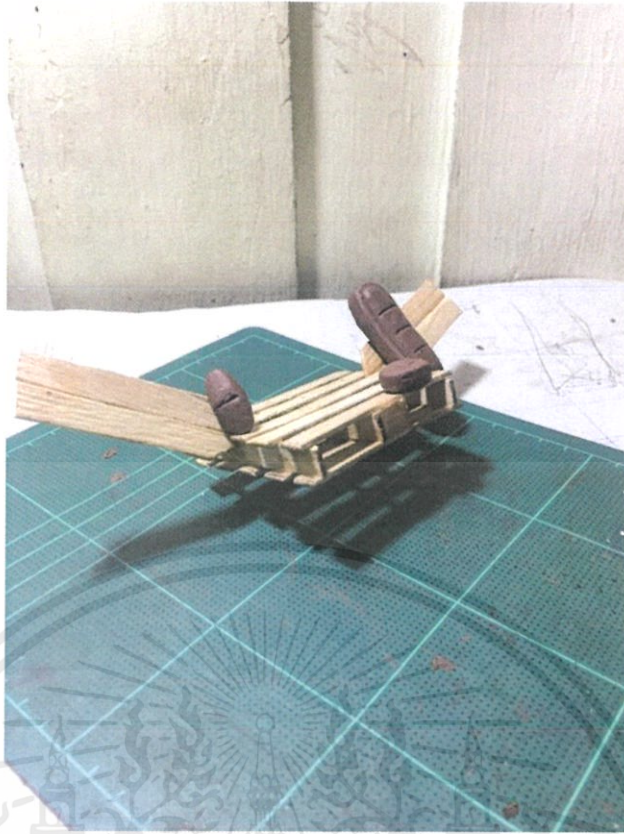

ภาพที่ 3.1 แบบร่างสามมิติชิ้นที่ 1

ภาพที่ 3.2 แบบร่างสามมิติชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.3 แบบร่างสามมิติขั้นที่ 3

ข้าพเจ้าเลือกแบบร่างสามมิติขั้นที่ 3 เพราะนำเสนอปัจจัยบางอย่างของปัญหาที่นำเสนอเกี่ยวกับยุคโลกาภิวัตน์ที่มีปัญหาเกี่ยวกับโรคซึมเศร้าเพิ่มขึ้นพร้อมกับการพัฒนาของยุคสมัยการคัดเลือกของข้าพเจ้าที่ได้เลือกผลงานชิ้นนี้เพราะในแบบร่างโดยรวมทั้งหมดของแบบร่างชุดนี้ ได้มีตัวงานตัวบทบางอย่างคือวัสดุที่นำมาเสริม สร้างสรรค์ในผลงานเพิ่มเป็นรูปแบบที่สอดคล้องกับข้อมูลและชัดเจนที่สุดเกี่ยวกับแนวคิดในผลงานชุดนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.2 แบบร่างสามมิติผลงานชิ้นที่ 2

ภาพที่ 3.4 แบบร่างสามมิติชิ้นที่ 1

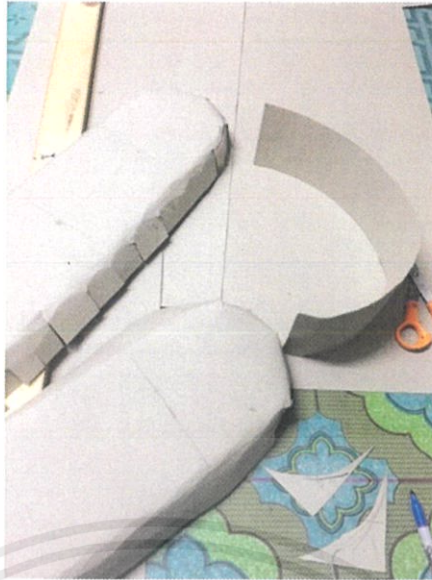

ภาพที่ 3.5 แบบร่างสามมิติชิ้นที่ 2

ข้าพเจ้าเลือกแบบร่างชิ้นที่ 2 ข้าพเจ้านำเสนอเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้ป่วยในระยะอันตราย อาการติดยา การสูญเสียสุขภาพ ทำให้ใช้ชีวิตผิดปกติต่างจากคนทั่วไป ไม่สามารถจัดการปัญหาในชีวิตที่พบเจอให้ผ่านพ้นไปได้ จึงต้องใช้ยารักษาเพื่อยับยั้งอาการและใช้ฉีดยา จึงเลือกผลงานชิ้นนี้ เพราะมีรูปทรงที่ผิดปกติจากความจริงและเป็นการแสดงนัยยะของการเล่าเรื่องในผลงานชุดนี้ข้าพเจ้าเลือกแบบร่างชุดนี้เพราะ ต้องการให้ผลงานของข้าพเจ้าไม่ได้เล่าเรื่องเยอะเกินไป ไม่สร้างตัวงานโดยที่จะบอกเล่าด้วยท่วงท่าต่างๆ ให้นั้นดูท่ามากเกินไปโดยทำให้ผู้ที่ชมไม่ได้จินตนาการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.8 อุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ผลงานขั้นที่ 1

ภาพที่ 3.9 ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานขั้นที่ 1
(การทำโครงสร้าง)

ภาพที่ 3.10 ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานขั้นที่ 1
(การประกอบ เย็บหนังเทียม ให้เข้ากับโครงสร้าง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.11 ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานขั้นที่ 1
(ตัดไม้พาเลทเพื่อจะให้เป็นตัวฐานของงาน)

ภาพที่ 3.12 ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานขั้นที่ 1
(ทดลองการจัดวางของงานหรือการติดตั้ง)

3.2.2 ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานขั้นที่ 2

จากการที่ข้าพเจ้าได้เลือกต้นแบบโดนผ่านการชี้แนะของอาจารย์และค้นคว้าข้อมูลใ้จินตนาการและจริตมูมมองของข้าพเจ้าลงไปด้วย ผ่านการวิเคราะห์จากประสบการณ์ของตนเอง จึงเริ่มวางแผนกระบวนการที่จะสร้างผลงานขั้นนี้ขึ้นดังนี้

1. ทบทวนเนื้อหาสาระโดยละเอียดให้เข้าใจงานของตัวเอง
2. เตรียมอุปกรณ์จัดแวดล้อมสถานที่ทำงาน
3. วัดแบบร่างสามมิติขยายตามที่กำหนด
4. เมื่อได้โครงสร้างจากการขยายแล้วเก็บรายละเอียดของโครงสร้างให้เรียบร้อย
5. ตัดหนังเทียมและวัดกับโครงสร้างหาจุดประกอบที่จะเย็บหนังเทียมประสานเข้ากัน
6. เย็บหนังเทียมให้ประสานกันและให้กาวร้อนยัดให้แน่นหนาเป็นบางจุด
7. เย็บลายระเอียดเสริมในตัวเองตามต้นแบบหรือของจริงเล็กน้อย
8. คิดวิธีการนำเสนองาน การติดตั้งให้สอดคล้องกับเนื้อหาและสำแดงออกทางด้านอารมณ์
9. ติดตั้งงาน จัดวางองค์ประกอบและจัดหวะ มูมมองเพื่อนำพาสายตาไปสู่ตัวงานขั้นอื่นของการวางตำแหน่ง บวกกับสร้างบรรยากาศให้เข้ากับเนื้อหา

อุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ผลงาน

1. กระดาษแข็ง
2. หนังเทียม
3. กาวเอนกประสงค์
4. กาวร้อน
5. เข็ม
6. ด้าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

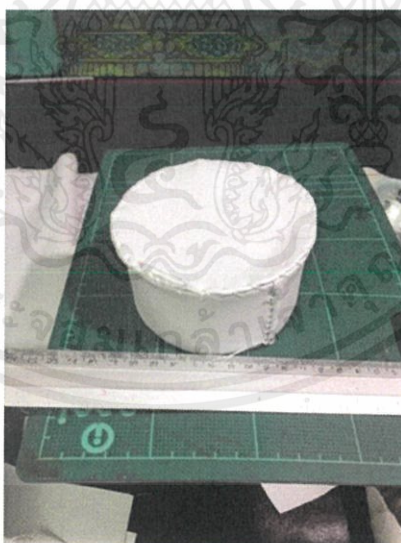
- 7.ปากกาเคมี
- 8.คัตเตอร์
- 9.คัตเตอร์ปากกา
- 10.ไม้บรรทัด

ภาพที่ 3.13 อุปกรณ์ในการสร้างสรรค์งาน 2

ภาพที่ 3.14 อุปกรณ์ในการสร้างสรรค์งาน 2

ภาพที่ 3.15 วิธีในการสร้างงาน 2
(วัดขนาดหนังเทียมและเย็บประกอบกับโครงสร้าง)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.16 วิธีในการสร้างงาน 2

ภาพที่ 3.17 เย็บหนังเทียมให้ประสานกัน 2

ภาพที่ 3.18 ภาพผลงานต่างๆที่พร้อมจะติดตั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

นักประพันธ์ใช้ถ้อยคำแสดงความคิด นักดนตรีใช้เสียงถ่ายทอดอารมณ์ทางดนตรี ทักษะศิลปินใช้ทัศนธาตุ อันได้แก่ เส้น (Line) น้ำหนักอ่อนแก่ของแสงและเงา (Tone) สี (Color) และลักษณะผิว (Texture) สร้างรูปทรงเพื่อสื่ออารมณ์หรือความคิด (ชลุด นิมเสมอ, 2538 : 27) จากผลงานประติมากรรมของข้าพเจ้าสามารถนำมาพิจารณา แยกแยะ ศึกษาองค์รวมของผลงานออกเป็น ส่วน ๆ ทีละประเด็น ทั้งในด้านทัศนธาตุ และองค์ประกอบศิลป์โดยข้าพเจ้าจะนำผลงานดังกล่าว มาวิเคราะห์ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาประเมินผลงานว่ามีคุณค่าทางด้านความงาม ด้านเนื้อหาสาระและทางด้านอารมณ์ความรู้สึกอย่างไร

4.1 วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ทัศนธาตุเป็นสื่อสุนทรียภาพที่ศิลปินจะนำมาประกอบกันให้เข้ารูปทรง เพื่อสื่อความหมายตามแนวเรื่องหรือแนวความคิดที่เป็นจุดหมายนั้น การประกอบกัน หรือการจัดระเบียบ หรือการประสานกันซ้ำของทัศนธาตุ จึงเป็นปัญหาสำคัญที่สุดในอันดับต่อมา และจำเป็นต้องมีสิ่งหนึ่งที่ยึดเหนี่ยวให้วัสดุเหล่านี้รวมตัวเข้าด้วยกันอย่างสมบูรณ์เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เป็นสิ่งใหม่ที่มีชีวิต มีความหมายในตัวเอง สิ่งยึดเหนี่ยวนี้ ก็คือ กฎเกณฑ์ของเอกภาพ (ชลุด นิมเสมอ, 2538 : 27) ในผลงานประติมากรรม “ผลงานชิ้นที่1” ได้วิเคราะห์ทัศนธาตุแล้วมีลักษณะเด่นอยู่ 5 อย่าง คือ

- 4.1.1 รูปทรง (Form)
- 4.1.2 ลักษณะผิว (Texture)
- 4.1.3 สี (Color)
- 4.1.4 เส้น (Line)
- 4.1.5 ที่ว่าง (Space)

ภาพที่ 4.1 รูปทรงในผลงานชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.1 รูปทรง

รูปทรง คือ สิ่งที่มีมองเห็นได้ในทัศนศิลป์ เป็นส่วนที่ศิลปินสร้างขึ้นด้วยการประสานกันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุ (Visual Element) ซึ่งได้แก่ เส้น น้ำหนักอ่อนแก่ของขาวและดำ ที่ว่าง สี และลักษณะพื้นผิว รูปทรงให้ความพอใจต่อความรู้สึกสัมผัส เป็นความสุขทางตา พร้อมกันนั้นก็สร้างเนื้อหาให้กับตัวรูปทรงเอง และเป็นสัญลักษณ์ให้แก่อารมณ์ ความรู้สึก หรือปัญญาความคิดที่เกิดขึ้นในจิตด้วย ถ้าจะเปรียบกับชีวิต รูปทรงคือส่วนที่เป็นกาย เนื้อหาคือส่วนที่เป็นใจ รูปทรงกับเนื้อหาจึงไม่อาจแยกกันได้ในงานศิลปะที่ทั้งสองส่วนนี้จะรวมเป็นสิ่งเดียวกัน ถ้าแยกกันความเป็นเอกภาพก็ถูกทำลาย ชีวิตของศิลปะก็ไม่อาจอุบัติขึ้นได้ รูปทรงมีองค์ประกอบสำคัญ 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นโครงสร้างทางรูป และส่วนที่เป็นโครงสร้างทางวัตถุ ส่วนที่เป็นโครงสร้างทางรูป ได้แก่ ทัศนธาตุที่รวมตัวกันอย่างมีเอกภาพ ส่วนที่เป็นโครงสร้างทางวัตถุ ได้แก่ วัสดุที่ใช้ในการสร้างรูป เช่น สี ดินเหนียว หิน ไม้ กระดาษ ผ้า โลหะ ฯลฯ เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับความคงทนถาวร ของผลงาน และความเนียบเนียนของฝีมือ องค์ประกอบที่เป็นโครงสร้างของรูปทรง ซึ่งได้แก่ การประสานกันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุนี้เป็นส่วนสำคัญที่สุด (ชลุด นิมเสมอ, 2538 : 18)

วิเคราะห์รูปทรงผลงานชิ้นที่ 1

ผลงานชิ้นนี้ของข้าพเจ้าสร้างรูปทรงของผลงานแต่ละชิ้นให้เสมือนกับความเป็นจริง และบางชิ้นได้ทำให้คล้ายคลึงกับของจริงเล็กน้อยเช่นตัวงานที่ใช้วัสดุเป็นไม้ เพื่อไม่ให้ตัวชิ้นงานได้สูญเสียภาษาการบอกใบ้ให้ความหมายกับงานไป และจัดวางงานแต่ละชิ้นให้เข้ากับแนวความคิดประเด็นที่นำเสนอคือ ความเหงา เหมือนโดนเดี่ยวทุกอย่างที่ระยะห่างความใกล้ชิดควรจะมีปฏิสัมพันธ์กันโดยอุปมาสมมุติกับตัวชิ้นงานว่าเป็นมนุษย์ โดยจัดวางให้เกิดจะหวัหวัระยะห่างให้ประสานกันจนเกิดเอกภาพและความสมดุลบรรยากาศให้มากที่สุดตามภูมิความรู้ของข้าพเจ้าที่มีในขณะนี้

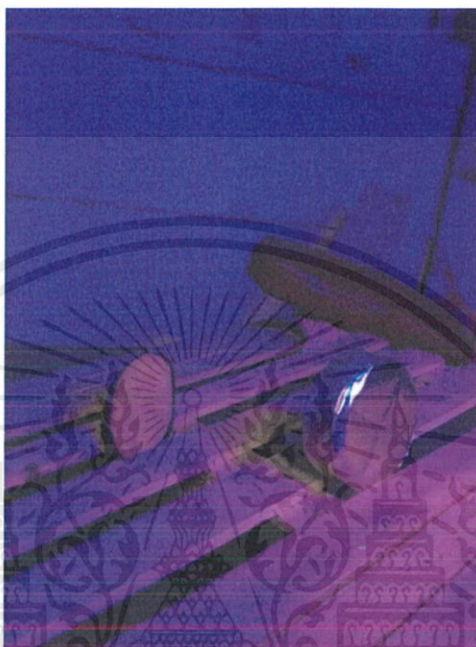
ภาพที่ 4.2 รูปทรงผลงานชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์รูปทรงรูปทรงผลงานชิ้นที่ 2

ข้าพเจ้าจัดวางรูปทรงโดยรวมแสดงออกให้เห็นจริง พยายามสื่อถึงอารมณ์ของผู้ป่วยในภาวะหนึ่ง โดยให้เห็นเป็นรูปทรงโดยรวมดังกล่าว

เพื่อแสดงถึงเนื้อหาในงานของข้าพเจ้าในชื่อบางส่วนของศิลปินพจน์นี้ว่า “ความสุขที่หายไป” และการเพิ่มขึ้นของผู้ป่วยและการฆ่าตัวตายของใครก็ตามที่สูญเสียสุขภาพ

ภาพที่ 4.3 พื้นผิวผลงานชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.2 ลักษณะพื้นผิว

ลักษณะผิว หมายถึง ลักษณะของบริเวณพื้นผิวของสิ่งต่าง ๆ ที่เมื่อสัมผัสจับต้องหรือเมื่อเห็นแล้วรู้สึกได้ว่า หยาบ ละเอียด มัน ด้าน ขรุขระ เป็นเส้น เป็นจุด เป็นกำมะหยี่ ฯลฯ (ชลุด นิ่มเสมอ, 2538 : 62)

วิเคราะห์พื้นผิวผลงานชิ้นที่ 1

ข้าพเจ้าใช้ลวดลายของแต่ละชิ้นงานแตกต่างกันเช่นพื้นผิวขรุขระ เรียบมันวาวเป็นการสื่อสารภาษาทางศิลปะด้วยพื้นผิว

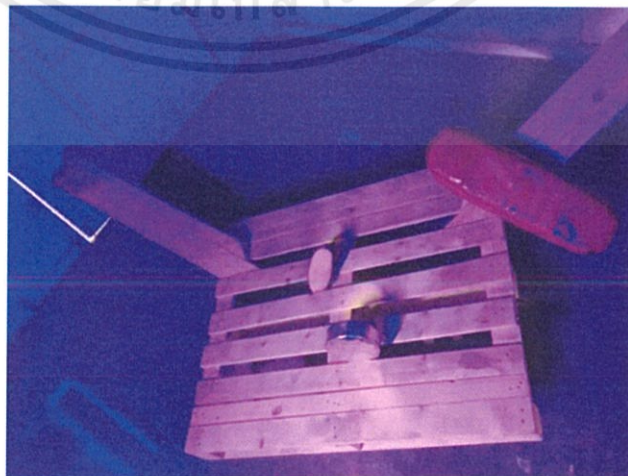
ให้งานแต่ละชิ้นแสดงอารมณ์ต่างๆตามที่ข้าพเจ้าตั้งใจสร้างขึ้น

ภาพที่ 4.4 พื้นผิวผลงานชิ้นที่ 2

วิเคราะห์พื้นผิวผลงานชิ้นที่ 2

ข้าพเจ้าเลือกหนังเทียมที่มีลวดลายต่างๆในตัวงานให้แสดงถึงอารมณ์ ความรู้สึกที่เห็นผ่านลวดลายของตัวบท ตัวงานชิ้นต่าง ๆ ของข้าพเจ้าที่น่าเสนอ ความอันตรายความรู้สึกน่ากลัวที่แสดงให้เห็นในรูปของหนังสัตว์ดุร้าย หรือสีที่รู้สึกตรงข้ามปลอดภัยโดยตัวบทหรือชิ้นงานนั้นเป็นแพนยาที่ข้าพเจ้าได้ประกอบสร้างขึ้น

ภาพที่ 4.5 สีในผลงานชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.3 สี

สีมีอยู่ 2 ชนิด คือ สีที่เป็นแสง (Spectrum) ได้แก่ สีที่เกิดจากการหักเหของแสงกับสีที่เป็นวัตถุ (Pigment) ได้แก่ สีที่มีอยู่ในวัตถุธรรมชาติทั่วไป เช่น พืช สัตว์ แร่ธาตุ ฯลฯ สีทำหน้าที่เช่นเดียวกับน้ำหนักทุกประการ แต่เพิ่มหน้าที่พิเศษที่สำคัญที่สุดขั้นอีกประการหนึ่ง คือ ให้อารมณ์ความรู้สึกด้วยตัวเองโดยตรง (ชลุต นิมเสมอ, 2538 : 56)

วิเคราะห์สีผลงานชิ้นที่ 1

สี ข้าพเจ้าเลือกสีต่างๆของตัวงานแต่ละชิ้นโดยให้ความหมายในตัวมันเองเช่นสีทองในตัวงานชิ้นหนึ่ง โดยที่ข้าพเจ้าให้นัยยะสื่อสารออกไปว่า เป็นสิ่งมีค่า เป็นยุคสมัยใหม่และตัวงานอื่นๆก็ใส่สีเพื่อให้ความหมายตามแนวคิดของข้าพเจ้าที่มีอยู่ในผลงานชุดนี้

ภาพที่ 4.6 สีในผลงานชิ้นที่ 2

วิเคราะห์สีผลงานชิ้นที่ 2

ข้าพเจ้าเลือกสีของวัสดุที่นำมาประกอบเป็นสี โดยให้ความรู้สึกที่หนักอึ้งเช่นสีแดง ความสงบสีขาว เป็นต้นหรือแล้วแต่ใครจะจินตนาการ ตามเนื้อหาของข้าพเจ้าที่เสนอ

ภาพที่ 4.7 เส้นในผลงานชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.4 เส้น (Line)

เส้นมีมิติเดียว คือ ความยาว มีลักษณะต่าง ๆ มีทิศทาง และมีขนาด (ชลุต นิมเสมอ, 2538 : 34) ลักษณะต่าง ๆ ของเส้น ได้แก่ ตรง โค้ง คด เป็นคลื่น ฟันปลา เกล็ดปลา ฯลฯ มีลักษณะเป็นเส้นโครงสร้าง (Structural Line) คือ เส้นที่มองไม่เห็นด้วยตา เป็นเส้นในจินตนาการที่ผู้ดูจะรู้สึกหรือปะติดปะต่อเชื่อมโยงจากจุดหนึ่งไปอีกจุดหนึ่ง เส้นชนิดนี้เดินทางด้วยความรู้สึกไม่ใช่ด้วยการเห็น (ชลุต นิมเสมอ, 2538 : 34)

วิเคราะห์เส้นผลงานชิ้นที่ 1

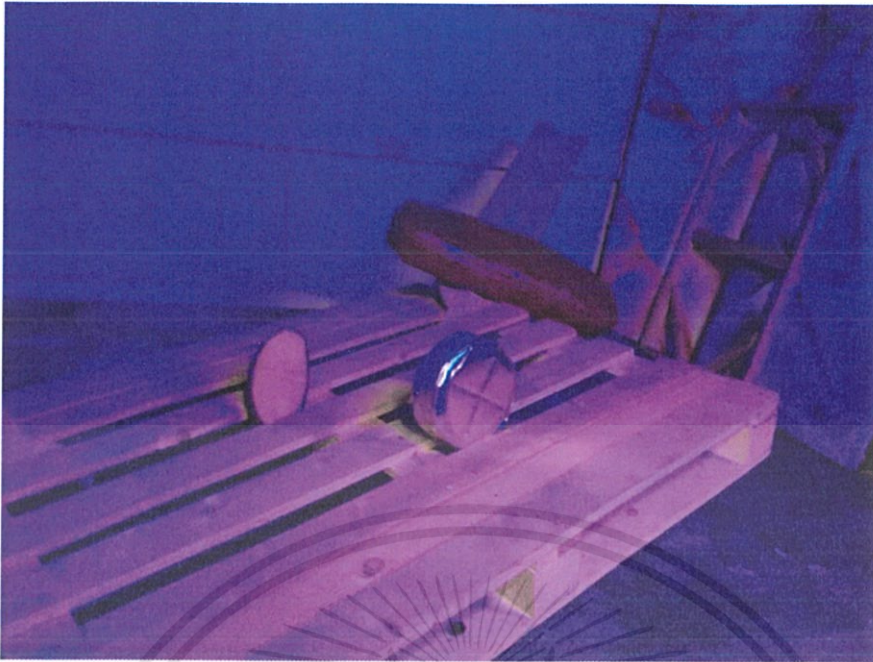
ข้าพเจ้าขบขันที่ศนาธาตุของผลงานชุดนี้โดยใช้ผลงานวัสดุที่เป็นไม้ซึ่งเป็นวัตถุสำเร็จรูป โดยแสดงทัศนธาตุที่เด่นชัดคือเส้นในตัวชิ้นงานที่เป็นไม้ให้เห็นหรือแสดงให้ความเป็นเส้นทำงานอย่างเห็นได้ชัดเจน เพื่อตอบสนองของการให้ความหมายและแสดงอารมณ์ที่ข้าพเจ้าให้ไว้ในงาน

ภาพที่ 4.8 เส้นในผลงานชิ้นที่ 2

วิเคราะห์เส้นผลงานชิ้นที่ 2

ข้าพเจ้าสร้างผลงานชิ้นต่างๆให้ดูเป็นเส้นตามความเป็นจริงแต่ให้แสดงออกให้เกินจริงเช่นยาวเกินไป เบี้ยวไม่มั่นคง และเส้นตรงที่ทำให้รู้สึกสงบที่อุปมาคล้ายเส้นพีชจรของคนตาย

ภาพที่ 4.9 ที่ว่างในผลงานชิ้นที่ 1

4.1.5 ที่ว่าง (Space)

รูปทรง 3 มิติเมื่อปรากฏตัวในที่ว่าง ปริมาตรของรูปทรงนั้นจะเข้าแทนที่ว่างทันที ที่ว่างที่ถูกแทนด้วยรูปทรงนี้จะมีรูปร่างและปริมาตรเช่นเดียวกับรูปทรงทุกประการ ถ้าเราพิจารณาจากการทำแม่พิมพ์ในงานประติมากรรมก็จะเห็นได้ชัด แม่พิมพ์ของวัตถุชิ้นหนึ่งจะมีปริมาตรและรูปร่างของที่ว่างเท่ากันและเป็นอย่างเดียวกับวัตถุนั้น ผิดกันเพียงว่าแม่พิมพ์นั้นมีปริมาตรเป็นลบ หรือเรียกว่าปริมาตรของที่ว่าง (Space Volume) แต่วัตถุมีปริมาตรเป็นบวก หรือเรียกว่าปริมาตรของมวล (Mass Volume) (ชลุต นิมเสมอ, 2538 : 65)

วิเคราะห์ที่ว่างผลงานชิ้นที่

ผลงานชุดนี้ข้าพเจ้าใช้วัตถุสำเร็จรูปที่เป็นส่วนหนึ่งในงานคือไม้พาเลท โดยใช้ไม้พาเลทแสดงความเป็นที่ว่างและเป็นเส้นตรงแสดงนัยยะของความนิ่ง เรียบ สุญหายและความเหงาในแนวความคิดและเนื้อหาของตัวงาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.10 ที่ว่างในผลงานชิ้นที่ 2

วิเคราะห์ที่ว่างผลงานชิ้นที่ 2

ข้าพเจ้าสร้างงานบางชิ้นคือเตียงตามที่เห็นให้ไม่สมบูรณ์ จึงเกิดเป็นที่ว่าง ข้าพเจ้าเข้านิยามที่ว่างในงาน ข้าพเจ้าว่า “สูญหายไป” ให้เหมือนและสอดคล้องกับชื่อศิลปินชิ้นนี้ คือความสุขที่หายไป

4.2 วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบศิลป์

หลักขององค์ประกอบศิลป์นับได้ว่าเป็นหลักการสำคัญของการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์เป็น หลักการจัดระเบียบภายในงานศิลปะ โดยการนำส่วนประกอบสำคัญของศิลปะ ทัศนธาตุ ต่าง ๆ มาจัดระเบียบ เรียบเรียง ประสานสัมพันธ์ให้เกิดความกลมกลืนเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (เทียนชัย ตั้งพรประเสริฐ, 2555 : 56)

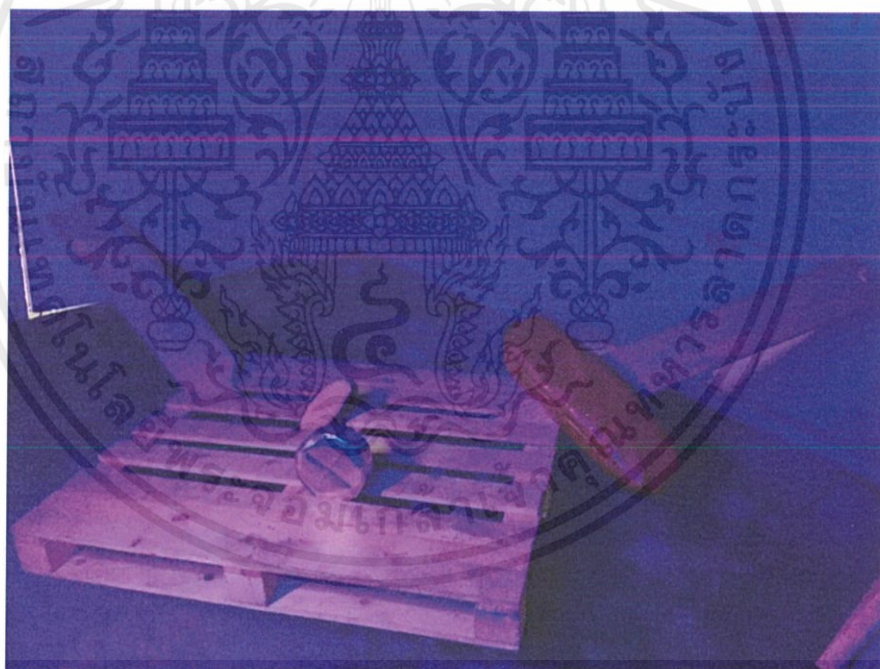
การจัดองค์ประกอบผลงานประติมากรรม “สหายต่างสายพันธุ์คำจุนโลก” ประกอบด้วย

4.2.1 เอกภาพ (Unity)

4.2.2 ดุลยภาพ (Balance)

4.2.3 สัดส่วน (Proportion)

4.2.4 จังหวะ (Rhythm)

ภาพที่ 4.11 เอกภาพในผลงานชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.1 เอกภาพ

เอกภาพ คือ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ความกลมกลืน กลมเกลี้ยงเข้ากันได้ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันที่เกิดจากการเชื่อมโยงสัมพันธ์กันของส่วนต่าง ๆ (ชูลูด นิ่มเสมอ, 2538 : 101)
วิเคราะห์เอกภาพผลงานชิ้นที่ 1

การสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ ข้าพเจ้าจัดองค์ประกอบในการจัดวางของชิ้นงานแต่ละชิ้นให้เหมาะสมกับขนาดและระยะห่างของตัวงานให้มีความงามในเรื่ององค์ประกอบศิลป์และเอกภาพที่สมบูรณ์ที่สุดให้ออกมาดังที่เห็น

ภาพที่ 4.12 เอกภาพในงานชิ้นที่ 2

วิเคราะห์เอกภาพผลงานชิ้นที่ 2

ข้าพเจ้าจัดวางงานแต่ละชิ้นให้เป็นจังหวะห่างกันบ้างเล็กน้อย แต่มองโดยรวมมองเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันมีการกระจายของสีในตัวงานให้เหมาะสมกับขนาดงานแต่ละชิ้น

ภาพที่ 4.13 ดุลยภาพผลงานชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.2 ดุลยภาพ

ดุลยภาพ เป็นคุณลักษณะสำคัญของเอกภาพ ดุลยภาพ/โดยทั่วไปหมายถึงการถ่วงน้ำหนักหรือแรงปะทะที่เท่ากัน แต่ในทางศิลปะ ดุลยภาพมีความหมายรวมไปถึงความประสานกลมกลืน ความพอเหมาะพอดีของส่วนต่าง ๆ ในรูปทรงหนึ่ง หรือในงานศิลปะชิ้นหนึ่ง (ชูลูด นิม์เสมอ, 2538 : 128) วิเคราะห์ดุลยภาพผลงานชิ้นที่ 1

ข้าพเจ้าสร้างสรรค์แสดงดุลยภาพของงานชิ้นนี้โดยการขบเน้นของการจัดวางตัวงานบนฐาน และทำให้ฐานของตัวงานที่เป็นไม้ไม่ให้ตั้งโดยรู้สึกนั่งแต่ติดตั้งให้มีความต่างระดับเล็กน้อยเพื่อให้รู้สึกถึงการเคลื่อนไหวและถ่วงดุลกับชิ้นงานที่จัดวางอยู่ในระยะที่ใกล้ที่สุดเป็นการสร้างความสมดุลหรือดุลยภาพตามที่ข้าพเจ้าเข้าใจ

ภาพที่ 4.14 ดุลยภาพของผลงานชิ้นที่ 2

วิเคราะห์ดุลยภาพผลงานชิ้นที่ 2

ข้าพเจ้าแสดงความเป็นดุลยภาพโดยการจัดวางให้มีการวนของสายตา การนำสายตา และความตรง ความกลม ความโค้งของชิ้นงานแต่ละชิ้น และจังหวะของการติดตั้ง ระยะห่างของงานแต่ละชิ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 1

ภาพที่ 4.15 สัดส่วนของ

ภาพที่ 4.16 สัดส่วนของผลงานชิ้นที่ 1

4.2.3 สัดส่วน (Proportion)

สัดส่วน (Proportion) เป็นกฎของเอกภาพที่เกี่ยวข้องกับความสมส่วนซึ่งกันและกันของขนาด (Dimensions) ในส่วนต่าง ๆ ของรูปทรงและระหว่างรูปทรง ที่เราเห็นคนหัวโต คนตัวเตี้ย คนขายาว หรือคนขาสั้นเกินไป ก็เพราะเขามีสัดส่วนผิดไปจากของคนธรรมดาทั่วไป ในศิลปะก็มีธรรมดาของสัดส่วนนี้อยู่ สัดส่วนเป็นเรื่องของความรู้สึกทางสุนทรียภาพและของอุดมคติ การสมสัดส่วนนี้หมายรวมไปถึงความสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสมกลมกลืนของสี แสง เงา และทัศนธาตุอื่น ๆ ด้วย หนึ่ง (ชลูต นิมเสมอ, 2538 : 161)

วิเคราะห์สัดส่วนผลงานชิ้นที่ 1

การสร้างสรรคผลงานชุดนี้ ข้าพเจ้าได้ขยายตัวงานที่สร้างให้เป็นเม็ดเงินมีสัดส่วนที่ใหญ่เกินจริงเป็นนัยยะแสดงถึงแนวความคิด ข้อมูลที่ข้าพเจ้าได้รับรู้ในเรื่องของสังคมที่มีจำนวนผู้ป่วยเพิ่มขึ้นและธุรกิจอุตสาหกรรมยา

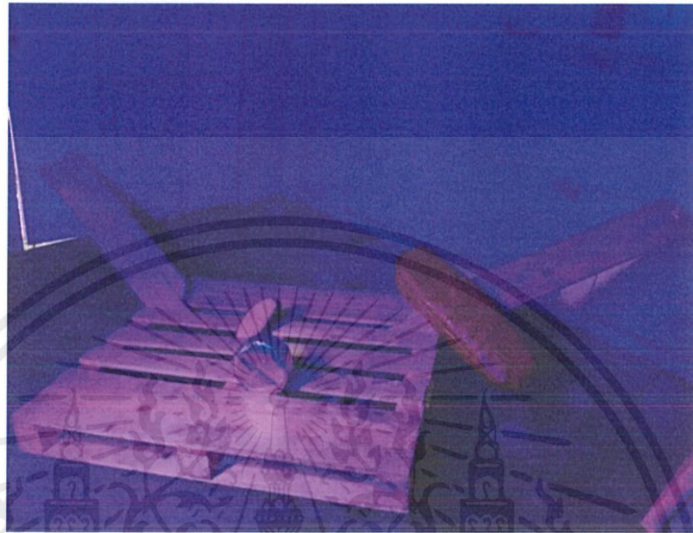

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.17 สัดส่วนของผลงานชิ้นที่ 2

วิเคราะห์สัดส่วนผลงานชิ้นที่ 2

ข้าพเจ้าสร้างผลงานชิ้นนี้ให้มีขนาดเกิดจริงดูสนุกนานสร้างแรงปะทะดูตระการตาเพื่อความสอดคล้องกับเนื้อหาสาระประเด็นของงานคือ ความเพิ่มขึ้นของจำนวนผู้ป่วยของโรคที่มาพร้อมกับยุคสมัยของสังคมโลกปัจจุบัน

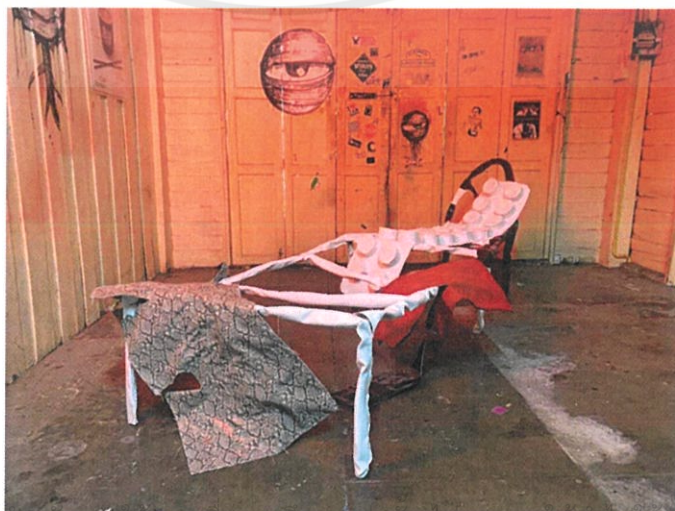
ภาพที่ 4.18 จังหวะของผลงานชิ้นที่ 1

4.2.4 จังหวะ

จังหวะ คือ การสลับกันของการเน้นและการผ่อนคลายการทำงานของทัศนธาตุต่าง ๆ เพื่อให้เกิดเอกภาพที่มีชีวิตแก่องค์ประกอบหรือรูปทรง การซ้ำหรือ จังหวะในงานศิลปะไม่มีกฎเกณฑ์ที่แน่นอน จะเปลี่ยนแปลงคลี่คลายไปตามอารมณ์ความรู้สึกของศิลปิน (ชูลุด นิมเสมอ, 2538 : 157)

วิเคราะห์จังหวะผลงานชิ้นที่ 1

ข้าพเจ้าคำนึงในเรื่องของจังหวะในการจัดวางผลงานที่เป็นตัวยาให้มีระยะห่างในแบบอารมณ์ของความเหงาเพื่อให้ผู้ชมรู้สึกถึงเจตนาที่ข้าพเจ้าจงใจให้รู้สึก บวกกับจังหวะการเว้นที่ว่างการวางบนฐานไม่ให้เกิดความงามในเรื่องดุลยภาพ เอกภาพขององค์ประกอบศิลป์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรแข่งขันเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญ ติเตียนไปจะประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 4.19 จังหวะผลงานชั้นที่ 2

วิเคราะห์จังหวะผลงานชั้นที่ 2

ข้าพเจ้าพยายาม ทดลองกับการให้จังหวะของงานชั้นนี้โดยระยะห่าง การต่อเนื่องของรูปทรงและที่ว่าง คือทัศนธาตุให้เกิดจังหวะและสร้างการซ้ำให้จัดวางอยู่ในรูปทรงของตัวงานโดยรวมที่เป็นแนวยาวโดยวางตำแหน่งจัดวางจัดระยะห่างให้เป็นเอกภาพ ดุลยภาพเกิดความผ่อนคลายในการมองและแนวความคิด องค์ประกอบศิลป์หรือเป็นความงามที่สมบูรณ์แบบ เป็นภาษาหนึ่งที่ข้าพเจ้าเข้าใจที่จะสื่อสารออกไปเพื่อความพึงพอใจส่วนตัวบางอย่างดังที่ข้าพเจ้าแสดงไปในงานชุดนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

แนวคิดหรือความคิดรวบยอดของศิลปินพจน์เล่มนี้เกิดจากอิทธิพลทางสังคมและประสบการณ์ของข้าพเจ้าโดยให้ความสำคัญของปัญหาที่เกิดและเหตุผลส่วนตัวแสดงทัศนะในการพยายามมองโลกให้รอบด้านและแง่กับปัญหาที่น่าเสนอไป คือโรคซึมเศร้าโดยไม่ว่าอะไรก็ตามที่เป็นปัจจัยเสริมและปัจจัยร่วมที่ทำให้เกิดโรค แต่บทสรุปคือเราเป็นผู้ตัดสินใจที่จะเลือกความพึงพอใจต่างๆ ไม่ใช่แค่สุขหรือเศร้าจะมีชีวิตอยู่หรือเลือกที่จะเคยมีตัวตนบนโลก(อ้างอิง)“คนชอบพูดกันว่า เราไม่มีทางรู้หรือกว่าพรุ่งนี้จะรู้สึกยังไง ซึ่งมันถูก ไม่มีใครมีไหมแมชีน แต่ถ้าคุณมีใครสักคนที่ต้องทนทรมานมา 10 ปีติดๆ ไม่ว่าจะใช้ความพยายามหรือรักษาด้วยวิธีไหน เขาก็ยังมั่นใจกับการตัดสินใจของตัวเองมาโดยตลอด มันไม่มีเหตุผลที่จะบอกว่า ‘เฮ้ คุณไม่รู้ว่าจะไรกำลังจะมาถึง รออยู่กับที่เถอะ’ ” เขาบอกว่า ผู้ป่วยที่ทรมานมายาวนานไม่สามารถทนรอวิทยาการสมัยใหม่ที่จะผลิตรายการรักษาพวกเขาได้ในอนาคต...ที่ไม่รู้จะมาถึงเมื่อไหร่สำหรับเขา อาการทางจิตที่รุนแรงคือความทุกข์ทรมานแสนสาหัส และไม่มีวิธีการใดรักษาให้หายได้ แต่กรณีของผู้ป่วยทางจิตลักษณะนี้ ยังไม่เข้าข่ายได้รับ MAID ตาม Bill C-14 ของแคนาดา เขามองว่านี่คือขอบเขตที่คับแคบ และเลือกปฏิบัติ อดัม ไมเยอร์-เคลย์ตัน จึงเป็นกระบอกเสียงต่อสู้เพื่อสิทธิในการฆ่าตัวตายด้วยความช่วยเหลือทางการแพทย์ผ่านโลกออนไลน์มาโดยตลอด ตั้งแต่บอกเล่าเรื่องการรักษาด้วยยาทางจิตเวชต่างๆ การทำจิตบำบัดและบำบัดด้วยวิธีอื่นๆ ที่ไม่เคยประสบความสำเร็จเลยตลอดหลายปี 13 เมษายนที่ผ่านมา อดัม ไมเยอร์-เคลย์ตัน อายุ 27 ปี ฆ่าตัวตายที่โรงแรมแห่งหนึ่ง โปสต์สุดท้ายบนทวิตเตอร์ของเขาคือ *“I am my own savior. Always have been, always will be.”* *ผมคือพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของตัวเอง เหมือนที่เคยเป็นมา และจะเป็นตลอดไป* (Net online www.waymagazine.org) และหาวิธีป้องกันของเรื่องนี้พร้อมกับการเยียวยา และจะเป็นทุกอย่างทั้งด้านดีและเลวของตนคือรู้จักตัวเอง ตระหนักในคุณค่าหรือไร้ค่าที่ได้เกิดมาอยู่บนโลกนี้แล้วขึ้นอยู่กับแต่ละคนที่จะเป็น”ผู้เลือก” นิยามให้ความหมายชีวิตตนเองในทุกขณะที่ยังมีความรู้สึก

ท้ายที่สุดของการทำศิลปะพจน์เล่มนี้ข้าพเจ้ามุ่งเน้นรวบรวมข้อมูลเพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจไม่มากนักน้อยข้าพเจ้ายินดีรับฟังการติชมรับฟังคำติเตียนหากหนังสือเล่มนี้เป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจและหากผิดพลาดไป ณ ประการใด ขออภัยมาด้วยเหตุนี้

บรรณานุกรม

หลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาพุทธจิตวิทยา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย Doctor of Philosophy, Buddhist Psychology Mahachulalongkornrajavidyalaya University (ที่มา/online <https://th.wikipedia.org>)

(ที่มา/online <https://th.wikipedia.org>)

online www.waymagazine.org &

(ข้อมูลรูปภาพ)

- www.idolnetworth.com Claes Oldenburg (แคลส์ โอลเดนเบิร์ก)
- www.mprnews.org Shoestring Potatoes Spilling from a bag
- www.myinterestingfacts.com saw,sawing
- www.vipfaq.com Apple core

online www.waymagazine.org &

ชะลูด นิยมเสมอ. (2538). *องค์ประกอบของศิลปะ*. กรุงเทพมหานคร: บริษัท โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.

ชราบัล โบฮุมิล. *ความเปลี่ยวดายอันก็ก้องเกินด้าน* พิมพ์ครั้งที่ 3 ปทุมธานี : โลบรารีเฮ้าส์, 2562

อโนเร,คาร์ล. *In Praise of Slowness (เร็วไม่ว่า ช้าให้เป็น)* : โอเพ่น โซไซตี้, 2559

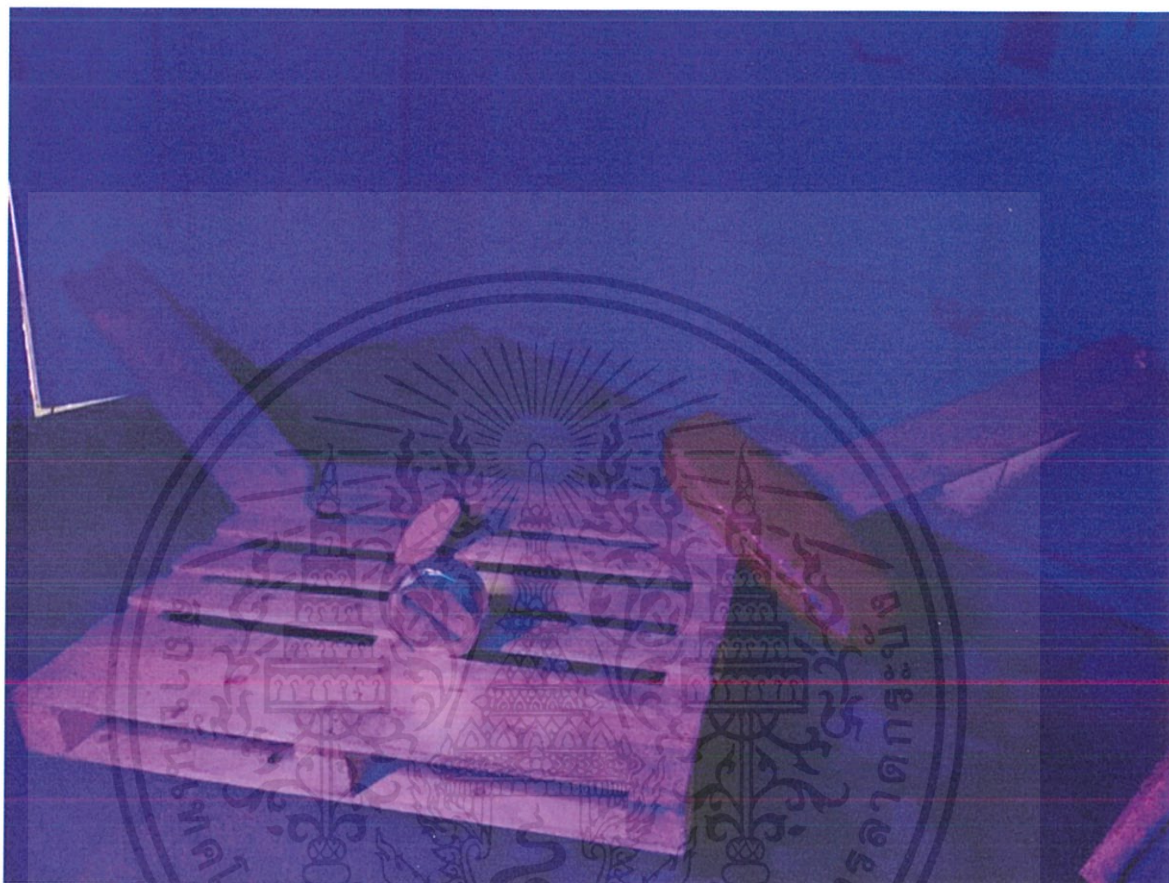
การส่งเสริมสุขภาพจิต แนวคิด หลักฐาน และแนวทางปฏิบัติ.เข้าถึงได้จาก

<http://www.apps.who.int>

รูปแบบเภสัชภัณฑ์วัตถุออกฤทธิ์และยาเสพติดให้โทษ.เข้าถึงได้จาก

<http://www.oldweb.pharm.su.ac.th>

ภาพผลงานศิลปะ

ชื่อผลงาน เสียดูขภาวะ ศตวรรษที่ 21

เทคนิค สื่อผสม

ขนาด 280*120*80 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน หลบเวลา

เทคนิค สื่อผสม

ขนาด 80*145*78 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล นายสิทธิธา รัตนพิกุลชัย
 วัน เดือน ปีเกิด 14 มกราคม 2537
 ที่อยู่ 244 ถนนเทศบาล 1 ต.สองพี่น้อง อ.สองพี่น้อง
 จ.สุพรรณบุรี
 ประวัติการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้